

La Mòmia, el Trencabarrals, la Roca dels Aurons o el Cilindre són algunes de les primeres de que s'apuntaren el grup del manresans encapçalats per en Jaume Caselles tot just abans de la guerra i un cop hagué passat aquesta. Vies atrevides a agulles inexpugnables.

La Normal de la Momieta n'és una altre de les emblemàtiques, amb un traçat intel·ligent i audaç guanya el que d'antuvi es coneixia com l'Orella de la Mòmia anant a buscar l'aresta sud després d'un dels flanquejos més característics de Montserrat. Recentment la via a sofert un "restyling", apropant-se més a l'essència de la via original.

Via: Normal

• Zona: Montserrat – Sant Benet

Dificultat: V- (D+)Dificultat obligada: V-

Llargària: 80 metres
Grau d'exposició: Mitjà

Grau de compromís: Mitjà

• Equipament: Poc equipada amb 2 claus.

Material: 6 cintes, bagues savineres i el Camalot #0.75

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per una mena de porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de la dreta (direcció Trinitat). Passem caminant pel costat dels desploms de La Trumfa i al cap d'uns metres prenem un corriol a mà esquerra que seguirem fins al peu de via.

La via:

Potser el més complicat de la via és enfilar la cornisa, ja que l'entrada es troba rentada. Un cop dalt hi ha un bon forat per emplaçar-hi el Camalot #0.75 i protegir el possible pèndol del segon de corda. Al segon llarg trobarem un parabolt i una mica més amunt un pont de pedra (al costat si volem i podrem col·locar el alien groc). Uns metres més amunt hi ha un merlet característic que llassem còmodament. El tercer llarg discorre per un evident diedre, on podrem anar llaçant savines.

Descens:

Un ràpel de 55 metres (es pot fraccionar des del coll amb la Mòmia).